

dle něho exekuci povolit. Ježto však rekursní soud — se svého mylného právního hlediska ovšem důsledně — se nezabýval ostatními vývody rekursu proti platnosti exekučního titulu, bylo jeho usnesení zrušiti a naříditi, jak se stalo.

Čís. 7765.

Předpis § 60 (2) vyr. řádu předpokládá vyrovnání platně dojednané a soudem potvrzené a nelze vzhledem k tomu, že bylo zahájeno vyrovnací řízení o jmění veřejné obchodní společnosti, odložití rozhodnutí o návrhu na vyhlášení úpadku na jmění veřejného společníka až do doby, kdy vyrovnací řízení bude ukončeno nebo zastaveno.

(Rozh. ze dne 9. února 1928, R II 39/28.)

Soud první stolice odložil rozhodnutí o návrhu věřitelů, by na jmění Marie Sch-ové byl vyhlášen úpadek, ježto bylo zahájeno vyrovnací řízení o jmění firmy R., jejíž byla Marie Sch-ová veřejnou společnicí a účinky tohoto vyrovnání jsou podle § 60 vyr. ř. na prospěch každému společníku firmy. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil prvnímu soudu, by rozhodl o návrhu na vyhlášení úpadku na jmění Marie Sch-ové bez ohledu na důvod zamítnutí. Důvody: Ustanovení § 60 vyr. ř. má na mysli vyrovnání platně již dojednané a soudem potvrzené. V souzeném případě bylo však vyrovnací řízení o jmění firmy R. teprv zahájeno a není vůbec ještě jisto, jakým způsobem řízení to bude ukončeno. Proto není zásadně překážky, by nebylo vedle řízení zahájeného o jmění firmy zahájeno i úpadkové řízení o soukromém jmění veřejných společníků této firmy (§ 61 vyr. ř.).

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Jde zatím jen o otázku, zda první soud vzhledem k § 60 (2) vyr. ř., jenž stanoví, že, není-li ve vyrovnání ustanoveno jinak, jsou právní účinky vyrovnání na prospěch každému osobně ručícímu společníku proti věřitelům společnosti, právem odložil rozhodnutí o návrhu věřitelů, by na jmění Marie Sch-ové byl vyhlášen úpadek. Rekursní soud správně uznal, že toto usnesení prvního soudu nemá opory v zákoně, jelikož zmíněné ustanovení vyrovnacího řádu předpokládá vyrovnání platně dojednané a soudem potvrzené. Že věřitelé, kteří si stěžovali na usnesení první stolice, jsou vesměs věřitelé společností firmy, nepadá na váhu, neboť podle čl. 112 obch. zák. ručí společníci za veškeré závazky společnosti rukou společnou a nedílnou a celým svým jměním a podle čl. 122 obch. zák. věřitelé společnosti mohou se domáhati uspokojení i ze společníka soukromého majetku, třeba jen ohledně schodku. Jelikož první soud, odloživ rozhodnutí o návrhu, nezkoumal, je-li návrh jinak opodstatněn, právem rekursní soud jeho usnesení zrušil a prvnímu soudu uložil, by o návrhu stěžovatelů na vyhlášení úpadku na jmění Marie Sch-ové rozhodl bez ohledu na důvod zamítnutí.